

Uusi kausi, vanhat kujeet

Kausi 2016 – 2017 murjaistiin käyntiin Hämeessä syksyn runtelemassa maisemassa lokakuussa. Toimittaja kävi ennen kauden alkua vilkaisemassa millaiseen kuntoon valmennus oli piiskannut joukkueen pelaajat kesän aikana. Täytyy sanoa, että heti kättelyssä ihastelua herätti, kuinka kaikki pelaajat olivat yhtä kuivassa kunnossa, kuin joukkueen kassa. Toinen toistaan lommoposkisempaa peluria pyöri Elenia-areenan käytävillä. Pronssinen rusketus teräsvartaloissa kertoi pitkistä etelänleireistä.

Äskeisen olisi kyllä pitänyt välittömästi herättää toimittajan huomio, mutta kaiken tämän kauneuden keskellä kesti hetken tajuta, että toimittaja oli eksynyt salibandypelaajien koppiin.

Vartin harhailujen jälkeen oli kiva todeta, että tuttujakin löytyy, mutta ikävä kyllä, tutussa kunnossa. Kesällä ei taaskaan puheista huolimatta oltu reenattu lainkaan. Luulisi joukkueenjohdon oppineen edellisten kausien virheistä jotain, mutta turha toivo.

Sen sijaan joukkueen kassan tilan toimittaja arvasi täysin oikein. Tästä syystä en saanut perinteisiä taksilippuja Lempäälään ja pelaajiaakin lähetettiin minimimäärä matkakustannusten minimoimiseksi. Liikkeelle lähetettiin pienimmät pelaajat ja juomapullotkin täytettiin vasta paikan päällä, jotta polttoainekustannukset eivät nousisi liian korkeiksi. Ohjeena oli, huhujen mukaan, että takaisin ei saisi ottaa kuin maksimissaan yhden sarjapisteen, ettei tule painoa liikaa.

Joukkue toteuttikin tätä toivetta yli odotusten ja jätti suosiolla 3 – 1 tappiolla kaikki pisteet Lempäälään. Tämä lienee ensimmäinen kerta puoleen vuoteen kun pelaajat toimivat taktiikan mukaisesti.

Toinen peli

Kauden toisen pelin alkuun mennessä oltiin kerätty tyhjillä pulloilla, sekä sohvien tyyntyjen välistä sen verran rahaa, että voitiin ottaa matkaan kymmenkunta pelaajaa. Toimittaja joutui kyllä matkustamaan peräluukussa, mutta onneksi matkajuomaa oli riittävästi.

Koska juotavaa oli melko sopivasti ja Linnainmaan koulun läheisestä pusikosta löytyi alan ammattilaisia, siis lentopalloasiantuntijoita, päätin olla menemättä saliin ja jäin suosiolla ulos jakamaan juomia ja tietoutta.

Koulun vahtimestari kävi kertomassa sopivin väliajoin tietoja pelistä ja näin pystyin iloisten seuralaisten kanssa analysoimaan pelin täydellisesti.

Ensimmäinen erä oli taattua Luolajan Kajastusta. Ensin ollaan erävoitossa kiinni ja sitten päästetään kaveri lopussa ohi.

Toinen erä luultavammin oli tasaisempi. Luultavasti Aitolahden Riento ja Kaje vuorottelivat piikki paikalla, mutta lopussa kotijoukkue oli parempi ja voitti myös toisen erän. Melko varmasti myös valmennusjohto heräili viimein peliin ja uhkaili vaihtaa kaikki pelaajat, kuitenkin sitä tekemättä.

Kolmas erä aivan saletisti yhtä mieleenpainuva kuin se kappale, joka tuli euroviisuissa viidenneksitoista, kukaan ei muista parin päivän päästä mitään siitä. Hätäinen vilkaisu liiton nettisivuille vahvistaa edellä mainitut arvaukset ja kertoo AitRin voittaneen suoraan 3 – 0.

Mikäli urheilujuomat eivät täysin sokaisseet toimittajaa, näytti siltä, että toiseen erään tehtiin taktinen muutos pelaajien sijoittautumisessa. Tämän syytä voivat kaikki arvailla ja luultavasti kaikki ovat yhtä oikeassa.

Kausi ilmeisesti jatkuu tulevana viikonloppuna kotipelillä, jolloin joukkueen niskassa on valmentajan huudosta lentävän syljen lisäksi myös kriittisen kotiyleisön vihat. Vastustajilla kotiyleisö on tukena, vaan Hämeenlinnassapa ei.

Katsojat luultavasti hermostuvat vielä enemmän kun saavat tietää, ettei pelissä ole kahvia tarjolla. Huhujen mukaan Jukka P. veti seuran viimeiset kahvinporot nenäänsä ennen viime viikon harjoituksia.

Näihin kuviin, näihin tunnelmiin, täältä tähän.

VT-T, VarmaTieto-Toimisto, Aimo Niitti